2025/11

14.1.2025

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2025/11

af 19. december 2024

om ændring af forordning (EU) 2018/1806 for så vidt angår Vanuatu

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 ([2]) indeholder en liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af et visum ved passage af de ydre grænser (»visumpligten«), og en liste over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for visumpligten i forbindelse med ophold på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage (»visumfritagelsen«).

(2) Republikken Vanuatu er opført på listen i bilag II, del 1, til forordning (EU) 2018/1806 som et tredjeland, hvis statsborgere er fritaget for visumpligten. Visumfritagelsen har været gældende for statsborgere i Vanuatu siden den 28. maj 2015, hvor aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Vanuatu om visumfritagelse for kortvarige ophold (»aftalen«) ([3]) blev undertegnet og blev midlertidigt anvendelig i overensstemmelse med aftalens artikel 8, stk. 1. Aftalen trådte i kraft den 1. april 2017.

(3) Vanuatu har siden den 25. maj 2015 anvendt statsborgerskabsordninger for investorer, gennem hvilket tredjelandsstatsborgere, der ellers ville være underlagt visumpligt, kan opnå statsborgerskab i Vanuatu mod en investering og dermed opnå visumfri adgang til Unionen.

(4) Da Vanuatus tildeling af statsborgerskab i henhold til dets statsborgerskabsordninger for investorer blev anset for at udgøre en omgåelse af Unionens procedure for visum til kortvarigt ophold og den vurdering af sikkerhedsmæssige og migrationsmæssige risici, den indebærer, samt en øget risiko for medlemsstaternes interne sikkerhed og offentlige orden, vedtog Rådet den 3. marts 2022 afgørelse (EU) 2022/366 ([4]), der delvis suspenderede anvendelsen af aftalen i henhold til aftalens artikel 8, stk. 4. Suspensionen af anvendelsen af aftalen var begrænset til almindelige pas, der var udstedt af Vanuatu fra den 25. maj 2015, hvor antallet af ansøgere, der blev godkendt inden for rammerne af Vanuatus statsborgerskabsordninger for investorer, begyndte at stige betydeligt.

([1]) Europa-Parlamentets holdning af 27.11.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 12.12.2024.
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).
([3]) EUT L 173 af 3.7.2015, s. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2015/1035/oj.
([4]) Rådets afgørelse (EU) 2022/366 af 3. marts 2022 om delvis suspension af anvendelsen af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Vanuatu om visumfritagelse for kortvarige ophold (EUT L 69 af 4.3.2022, s. 105, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/366/oj).

(5) Den 27. april 2022 vedtog Kommissionen i henhold til artikel 8, stk. 6, første afsnit, litra a), i forordning (EU) 2018/1806 gennemførelsesforordning (EU) 2022/693 ([5]), der midlertidigt suspenderede visumfritagelsen for statsborgere i Vanuatu fra den 4. maj 2022 til den 3. februar 2023.

(6) I perioden efter den 4. maj 2022, datoen hvor den midlertidige suspension af visumfritagelsen begyndte at finde anvendelse, indledte Kommissionen i henhold til artikel 8, stk. 6, første afsnit, litra a), tredje afsnit, i forordning (EU) 2018/1806 en udvidet dialog med Vanuatu med henblik på at afhjælpe de forhold, der førte til den midlertidige suspension af visumfritagelsen. Vanuatu engagerede sig imidlertid ikke på en meningsfuld måde i denne dialog.

(7) Da de forhold, der førte til den midlertidige suspension af visumfritagelsen, varede ved, og i lyset af Vanuatus manglende vilje til at afhjælpe dem, ophævede Rådet ved hjælp af Rådets afgørelse (EU) 2022/2198 ([6]) afgørelse (EU) 2022/366 og suspenderede anvendelsen af aftalen i sin helhed fra den 4. februar 2023.

(8) I henhold til artikel 8, stk. 6, første afsnit, litra b), i forordning (EU) 2018/1806 vedtog Kommissionen den 1. december 2022 delegeret forordning (EU) 2023/222 ([7]), der midlertidigt suspenderede visumfritagelsen for alle statsborgere i Vanuatu fra den 4. februar 2023 til den 3. august 2024.

(9) I perioden efter den 4. februar 2023, datoen hvor delegeret forordning (EU) 2023/222 begyndte at finde anvendelse, fortsatte Kommissionen den udvidede dialog med Vanuatu. Der blev holdt fire møder mellem februar 2023 og april 2024, og der blev foretaget talrige skriftlige udvekslinger af oplysninger.

(10) De fleste af de bekymringer vedrørende Vanuatus statsborgerskabsordninger for investorer, som blev påpeget af Kommissionen i gennemførelsesforordning (EU) 2022/693, består fortsat. Vanuatu vedtog en række lovgivningsmæssige ændringer i 2023 med henblik på at tage hånd om disse bekymringer, men det har ikke fremlagt tilfredsstillende dokumentation for, at disse ændringer gennemføres og er tilstrækkelige til at afbøde de sikkerhedsrisici, der følger af dets statsborgerskabsordninger for investorer.

(11) Vanuatus statsborgerskabsordninger for investorer indeholder stadig ingen krav til ansøgerne om faktisk bopæl eller fysisk tilstedeværelse i Vanuatu. Ansøgningsproceduren forvaltes fortsat af specialiserede agenturer uden for Vanuatu, hvilket betyder, at ansøgere ikke behøver at have nogen direkte kontakt med Vanuatus myndigheder. Der afholdes ingen samtaler med ansøgere under ansøgningsproceduren. Det manglende krav om en fysisk samtale begrænser Vanuatus myndigheders mulighed for behørigt at vurdere ansøgerne og for at bekræfte oplysningerne i deres ansøgning, herunder sandfærdigheden og troværdigheden heraf.

(12) Ansøgningerne behandles fortsat inden for meget korte frister. F.eks. tager screening- og due diligence-proceduren for ansøgninger højst 14 dage, som kan forlænges til 30 dage. Andelen af ansøgninger, der afslås, er fortsat ekstremt lav, hvilket underbygger Kommissionens vurdering om, at screeningproceduren er upålidelig. Ifølge oplysninger fra Vanuatu modtog Vanuatu i 2022 og 2023 1 988 ansøgninger om statsborgerskab til gengæld for en investering, hvoraf kun 27 blev afslået.

(13) I marts 2023 ændrede Vanuatu sin lov om statsborgerskab ved at erstatte institutionerne, der er ansvarlige for at screene og foretage due diligence-kontrol af ansøgningerne, og procedurerne herfor. Navnlig er det tidligere udvalg for intern screening, der blev udpeget af premierministeren, blevet erstattet af tre institutioner: Vanuatus politistyrke, den finansielle efterretningsenhed og Vanuatus immigrationsmyndighed. Disse institutioner screener og foretager due diligence-kontrol af ansøgninger, herunder ved at søge i INTERPOL's databaser, og rapporterer til generalsekretæren for kommissionen for statsborgerskab. Selv om denne nye procedure på den ene side synes at mindske risikoen for tildeling af statsborgerskab til personer, der er opført i INTERPOL's databaser, omfatter den på den anden side ingen andre elementer, der er nødvendige for at foretage en korrekt vurdering af, hvorvidt ansøgere udgør en sikkerhedsrisiko. Navnlig har myndighederne i Vanuatu ikke tilstrækkelige midler til at bekræfte rigtigheden af de dokumenter, der er udstedt af ansøgerens hjemland eller bopælsland såsom identitetsdokumenter og straffeattester, eftersom disse myndigheder ikke udveksler oplysninger med ansøgernes oprindelsesland eller bopælsland.

([5]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/693 af 27. april 2022 om midlertidig suspension af visumfritagelsen for statsborgere i Vanuatu (EUT L 129 af 3.5.2022, s. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/693/oj).

([6]) Rådets afgørelse (EU) 2022/2198 af 8. november 2022 om suspension af anvendelsen af hele aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Vanuatu om visumfritagelse for kortvarige ophold (EUT L 292 af 11.11.2022, s. 47, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/2198/oj).

([7]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/222 af 1. december 2022 om midlertidig suspension af visumfritagelsen for statsborgere i Vanuatu (EUT L 32 af 3.2.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/222/oj).

(14) Blandt de godkendte ansøgeres oprindelseslande var i 2022 og 2023 hovedsagelig lande, hvis statsborgere er visumpligtige. I 2023 kom de fleste ansøgninger fra statsborgere i Kina (519) og Rusland (237). I modsætning til andre tredjelande, der har statsborgerskabsordninger for investorer, har Vanuatu fortsat accepteret og behandlet ansøgninger fra russiske statsborgere efter begyndelsen af Ruslands angrebskrig mod Ukraine.

(15) Før 2021 kunne personer, der opnåede statsborgerskab i Vanuatu gennem en statsborgerskabsordning for investorer, også efterfølgende ansøge om en navneændring i Vanuatu. Under den udvidede dialog meddelte Vanuatu Kommissionen, at den relevante lovgivning blev ændret i 2021, således at personer med dobbelt statsborgerskab ikke kunne få registreret en navneændring i Vanuatu. Vanuatu meddelte imidlertid også Kommissionen, at det ikke har ført fortegnelser over navneændringer registreret forud for 2019. Derfor kunne det ikke give oplysninger om antallet af personer, der havde erhvervet statsborgerskab til gengæld for investeringer og efterfølgende havde ændret deres navn, eller om eventuel opfølgende kontrol af disse personer.

(16) Vanuatu meddelte Kommissionen, at det på grundlag af dets retspraksis er muligt at tilbagekalde statsborgerskabet, hvis dette er opnået ved svig eller ulovligt, men Vanuatu har ikke givet oplysninger om faktiske tilfælde, hvor statsborgerskab, der er erhvervet gennem dets statsborgerskabsordninger for investorer, er blevet tilbagekaldt. Desuden har Vanuatu ikke indført en strukturel mekanisme for efterfølgende overvågning for at afhjælpe de potentielle sikkerhedsbrister i forbindelse med de mere end 10 000 pas, der blev udstedt før ændringen af dets lov om statsborgerskab og indførelsen af den angiveligt mere robuste screeningprocedure. I februar 2023 nedsatte Vanuatu en undersøgelseskommission, der fik til opgave at undersøge eventuelle påståede forseelser, der er begået i forbindelse med anvendelsen af statsborgerskabsordningerne for investorer siden deres indførelse. I april 2024 meddelte Vanuatu Kommissionen, at denne undersøgelse stadig var i gang, og at det ikke kunne angive en bestemt dato for, hvornår undersøgelseskommissionen vil fremlægge sine konklusioner.

(17) I henhold til artikel 8, stk. 7, i forordning (EU) 2018/1806 forelagde Kommissionen inden delegeret forordning (EU) 2023/222 ophørte med at finde anvendelse Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om suspensionen af visumfritagelsen for statsborgere i Vanuatu, hvori den gav en detaljeret beskrivelse af den udvidede dialog med Vanuatu og konkluderede, at Vanuatu ikke havde afhjulpet de forhold, der førte til suspensionen af visumfritagelsen.

(18) Forordning (EU) 2018/1806 bør derfor ændres ved at overføre henvisningen til Vanuatu fra bilag II, del 1, til bilag I, del 1 for at genindføre visumpligt for statsborgere i Vanuatu.

(19) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([8]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([9]).

(20) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([10]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ([11]).

([8]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

([9]) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

([10]) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2008/178(1)/oj.

([11]) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

(21) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([12]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ([13]).

(22) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ([14]); Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(23) For så vidt angår Cypern udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) 2018/1806 foretages følgende ændringer:

1) I bilag I, del 1, indsættes følgende angivelse efter angivelsen »Usbekistan«:

»Vanuatu«.

2) I bilag II, del 1, udgår følgende angivelse:

»Vanuatu (*)

(*) Visumfritagelsen for alle statsborgere i Vanuatu er suspenderet fra den 4. februar 2023 til den 3. februar 2025.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2024.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	BÓKA J.
Formand	*Formand*

([12]) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj.

([13]) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

([14]) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).